

XI. O ŘÁDNÉM CHÁPÁNÍ POJETÍ NOVÉHO ZJEVENÍ

Výtah z knihy „Hlavní ideje Nového zjevení“, str. 81 - 88, XI.

V této knize a v jiných knihách autora je docela často užíván pojem „Nové zjevení“. V této době je radno nabýt správného chápání tohoto pojmu a toho, z čeho se Nové zjevení skládá.

Jak každý nyní ví a jak se to tak zdůrazňovalo mnohokrát předtím, není žádná sentimentní či lidská bytost Absolutní. Vzhledem k této fundamentální rozlišnosti existující mezi Stvořitelem a Jeho/Její Stvořením není nikdo ve Stvoření s to poznat Absolutní pravdu a všechny všezahrnující duchovní principy Absolutní přirozenosti Nejvyššího.

Proto je vztah mezi Absolutním Nejvyšším a všemi stvořenými relativními členy Jeho/Jejího Stvoření vybudován na následujících životně závažných a kritických principech:

Sdílení Absolutní pravdy a nekonečného počtu jejích Absolutních duchovních principů Absolutní přirozenosti Nejvyššího se provádí v postupných progresivních krocích v souladu s jedinečnou strukturou a kapacitou každého k obsažení a využití stupně pravdy přenášené Nejvyšším, odpovídajícího této kapacitě.

Proč je nutné přenášet každý stupeň pravdy v takových krocích? Protože všichni lidé ve Stvoření Nejvyššího, jakož i v zóně vymístění, nejsou nikdy Absolutními, v sobě a sami o sobě nejsou s to získat si nějakou pravdu svým vlastním úsilím mimo z Nejvyššího. Nikdo ve Stvoření a v celé zóně vymístění není schopen vytvořit ze sebe samého žádné pojetí pravdy a jejího náležitého porozumění. Každá pravda může jen vyvěrat a pocházet z někoho, kdo je Absolutní a kdo je touto Absolutní pravdou v Sobě. Tímto někým je Nejvyšší. Proto všechna pravda přechází a pochází ze svého Absolutního zdroje - Nejvyššího.

Ale na straně druhé není možno ustanovit žádný řádný vztah k sobě, jiným a vlastnímu Stvořiteli, aniž jedinec zná, má, přijímá a používá nějaký stupeň Božské pravdy Nejvyššího.

Proto je Nejvyšším zařízeno, že neustále nastává postupné uvolňování - Božské pravdy do její relativní kondice všem ve Stvoření Nejvyššího. Pochopení Božské pravdy a její aplikace ve formě Božského dobra (Protože Dobro něčeho je určeno životem v souladu se zjevenou Božskou pravdou - je dobré žít Pravdou, a ne ji jen znát.) je dáno kvalitou, rozpoložením, stavem, jedinečností a přijatým pověřením každého přijímače této pravdy.

Takže různí jedinci, různé společnosti, planety, národy, oblasti, odlišné úrovně Stvoření a jejich různé dimenze a jejich obyvatelé budou mít odlišné používání a chápání téže Božské pravdy relevantní jejich rozpoložení a potřebám v každém běžném okamžiku jejich duchovního pokročení.

Protože nikdo v celém Stvoření nemůže sám sebou či ze sebe dát vznik ničemu nebo

učinit nějaké dobro založené na této pravdě, je nutné, že rozličné nekonečné aspekty Absolutní Božské pravdy zjevuje Ten, kdo je Absolutní zdroj Božské Absolutní pravdy, to jest Absolutní Nejvyšší.

Když se zjeví některý aspekt či více aspektů této Absolutní pravdy, vyvolá to v každém ve Stvoření Nejvyššího a v zóně vymístění, bez výjimky a vyloučení, potřebu přehodnocení a přesáhnutí všeho, co bylo před tím v tomto ohledu k dispozici a čeho se drželo. Protože různí lidé jsou (ze své vlastní svobodné volby) na odlišných úrovních přijímání, budou vnímat jen ty elementy a významy této pravdy, které odpovídají současně udržovanému duchovnímu stavu a rozpoložení. Čím hlouběji se kdo cíle své volby nachází v hierarchii duchovní organizace Nejvyššího, tím hlubší a všeobsažnější použití této pravdy se dociluje.

Ale každý stupeň vnímání a aplikace této pravdy je tak hodnotný a potřebný jako každý druhý stupeň - od nejniternější hloubky po její nejzevnější povrch. Jedině v celkovosti jejího vnímání a aplikování se tato pravda může opravdu projevit a připravuje každého ve všech úrovních Stvoření pro pochopení, přijetí a používání dalšího následného progresivního kroku, v němž se chystá zjevení následujícího aspektu Absolutní přirozenosti Nejvyššího.

Proto je pro všeobecný duchovní pokrok a růst veškerého Stvoření každé vnímání, chápání a používání pravdy tak důležité, jako kterékoli jiné. V tomto stavu, jakož i v každém jiném ohledu nemůže být myslitelná žádná diskriminace či přednostní zacházení nebo stranickost.

Když každý ve Stvoření Nejvyššího přijme, absorbuje, pojme a náležitě aplikuje a využije jeden aspekt zjevené Absolutní pravdy, nová éra bude připravena dojít ke svému dozrání. Tato nová éra je charakterizována přesažením všeho, co bylo známo a používáno v éře předešlé.

Aby nová éra mohla dosáhnout své plodnosti, poskytuje Nejvyšší nové zjevení, které obsahuje novou pravdu, (pro někoho speciálně Jím/Jí stvořeného) neboli aby bylo dokonalejším, hlubším, niternějším aspektem Jeho/Její Absolutní pravdy, který bude určovat kvalitu, stav, kondici, životní styl a duchovní principy, jimiž bude nová éra charakterizována, a směřovat ke svému vlastnímu plnému přijetí, využití a splnění tohoto nového aspektu Božské Absolutní pravdy.

Každé následující nové zjevení je přenášeno od Nejvyššího k určitým členům souběžně na všech úrovních Stvoření a v zóně vymístění, takže nikdo či nic není ochuzeno o možnost přijetí a inkorporování tohoto aspektu Božské pravdy. Deprivace a neschopnost inkorporovat nově zjevený aspekt Absolutní pravdy na jedné či několika úrovních Stvoření a zóny vymístění by mohla tomuto aspektu znemožnit, aby se plně a vyčerpávajícím způsobem projevil a využil a něco velmi důležitého by chybělo. Jestliže by tomu tak bylo, nemohl by nikdy nastat žádný další krok duchovní progresu a každý by byl odsouzen k věčné stagnaci v doposud dosaženém stupni a pochopení této pravdy. Tato situace by nakonec vedla ke kolapsu veškerého Stvoření. Veškerý život by přestal existovat, protože život závisí na neustálém duchovním pokroku, který je umožněn plným a úplným využitím této pravdy či jejího aspektu každým v jsoucnu a Bytí.

Proto Nejvyšší pověřuje určité jedince na všech úrovních Stvoření a zóny vymístění, kteří

přenášejí tyto nové aspekty Absolutní Božské pravdy s tím, že se vnímají a chápou tak, jak je to relevantní každé jednotlivé úrovni.

Takže takoví jedinci jsou situováni a umístěni od nejnižších čili nejvyšších nebes po nejzevnější stupeň fyzického Vesmíru a v zóně vymístění a skrze ně tento přenos nastává. Aby tento přenos byl soudržný, souběžný a současný, jsou všichni tito jedinci pevně spojeni jeden s druhým zvláštním duchovním svazkem ustanovením za tímto účelem Nejvyšším. Jeden bez druhého by nemohli učinit nic, ani ze sebe vydat slovo či hlásku.

Takové uspořádání je nutné pro zachování a vzájemné mezipropojení všech úrovní, dimenzí a stupňů jsoucna a Bytí skrze takto zjevené aspekty Absolutní pravdy. To umožňuje neustálou, takřikajíc čtyřadvacetihodinovou, zpětnou vazbu duchovního stavu událostí jich všech a vzájemné uvědomění relevantně vnímaného, pochopeného, přijatého, využitého a inkorporovaného stupně tohoto aspektu Absolutní Božské pravdy, jakož i připravenost na to, aby nastala nová éra.

Z čeho ale nové zjevení obvykle sestává?

Je zjevné, že každý odpovídající stupeň, jakož i každá nastávající éra, vyžaduje odlišný přístup a velmi často odlišné metodické postupy a nástroje. Neexistuje žádné generalizované pravidlo či princip, které může být uniformně platné na všech úrovních. Nejdůležitějším společným jmenovatelem jich všech je to, že všechna přicházejí přímo pouze od Nejvyššího. Jakýkoli jiný zdroj zjevení nemůže být platný, protože pouze Nejvyšší v Sobě obsahuje aspekty Absolutní Božské pravdy, které se mají zjevit. Takže každý jiný zdroj by měl buď nesprávné nebo odlišné pochopení některé ze současných k dispozici jsoucích pravd, které byly předešle zjeveny. Nic nového nemůže přijít od nikoho jiného než od pravého Nejvyššího. To je snad nejdůležitějším principem k zapamatování si při ohodnocování zdroje každého typu předstíraného zjevení.

Od časů takzvaného „pádu“ je dalším společným jmenovatelem v jsoucnu a bytí to, že Nové zjevení se odvozuje od takzvaných svatých písem diktovaných za tímto účelem Nejvyšším. Většina z nich obsahuje vnitřní smysl, který je s to souběžně inkorporovat všechny úrovně Pravdy prostřednictvím zákonů souvztažností a který se postupně, krok za krokem, otvírá chápání všech v souladu s jejich schopností a připraveností tak učinit.

Současné Nové zjevení, které přesahuje všechna předcházející (je duchovním pravidlem, že každé nové zjevení musí přesahovat všechna předešlá zjevení, jinak by neexistovala žádná potřeba jakéhokoli nového zjevení), je obsaženo ve třech hlavních zdrojích. Jak se předtím uvádí, obsah všech těchto tří zdrojů byl a je přímo zjeven pravým Nejvyšším.

Prvním zdrojem je „New King James Version of the Holy Bible.“ Proč jím musí být tato zvláštní verze Svaté bible a ne žádná jiná? Protože tato verze je v současnosti nejobsažnější a nejbližší vzhledem ke svému původnímu zdroji. Všechny ostatní dosavadní verze a překlady v jakýchkoli jiných jazycích obsahují ovšem početné nesprávné překlady, které mnozí lidé berou takové, jaké jsou, a dokonce na nich velmi často budují celé náboženské sekty. Aby se tak stalo, je dovoleno Nejvyšším za účelem reflexe současného duchovního rozpoložení těch, kdo přilnou k těmto typům překladů. Tyto překlady také odrážejí úroveň duchovního uvědomění, které umožňuje lidem být určitým způsobem duchovními a vnímat a používat duchovní pravdu pouze z hlediska

této jednotlivé úrovně. Něco více, jak to, by bylo nepřijatelné, a tudíž by pro ně nemělo žádnou duchovní hodnotu. Proto se Božská přirozenost Nejvyššího přizpůsobuje duchovním potřebám lidí v každém progresivním kroku a dovoluje pouze takové pochopení původních svatých písem během jejich překladů, které jsou relevantní těm duchovním potřebám, úrovním a rozpoložení.

Jak každý krok naplní svůj účel a poslání ve využívání, aktualizaci, realizaci a úplném vyčerpání specifického aspektu Božské pravdy zjevené během každého jednotlivého kroku, je Nejvyšším inspirován nový překlad Svaté bible, který je bližší a hlubší vzhledem k jejímu původnímu významu. Tento nový překlad následně umožňuje lepší a hlubší chápání duchovních aspektů božské Absolutní pravdy, která se zjevuje, když nastává správná doba.

„The New King James Version of the Holy Bible“ slouží přesně tomuto účelu. Avšak to neznamená, že je dokonalá a dosáhla ve svém překladu nejzazší přesnosti. Stále obsahuje mnoho chyb, ale ty jsou o mnoho méně časté a o mnoho méně podstatné než v některých jiných verzích a překladech. Jakmile tedy současné Nové zjevení vyčerpá svou užitečnost a jiné nové zjevení bude připraveno být zjeveno Nejvyšším, tento bude iniciovat jiný překlad Svaté bible, který bude vždy lepší a bližší duchu originálu. Bude také s to vyvolat pochopení duchovních principů, ve Svaté bibli obsažených, které budou odpovídat novým aspektům zjevené Božské pravdy, přizpůsobené novému kroku v duchovním pokroku lidí.

Druhým zdrojem, v němž jsou obsaženy základní ideje Nového zjevení, jsou teologické spisy Emanuela Swedenborga. Zjevení Nejvyššího dané skrze Emanuela Swedenborga bylo bodem obratu v historii všech zjevení. Jeho hlavní a základní funkcí bylo připravit cestu odhalení pravé povahy, původu a zdroje negativního stavu; vydláždít cestu ke konečné eliminaci jsoucna a bytí negativního stavu; ukázat cestu k pravému pochopení Absolutní přirozenosti Nejvyššího; poprvé odhalit pravou strukturu svatých písem a toho, jak se má chápat a vykládat jejich obsah, jakož i umožnit mnoha dalším hlavním duchovním ideám, aby došly své manifestace.

Jakmile Swedenborgovy spisy připravily veškeré Stvoření a zónu vymístění pro přijetí a náležité pochopení výše zmíněných idejí, tyto byly následně zjeveny Nejvyšším a jsou obsaženy ve třetím zdroji Nového zjevení. Tento zdroj je obsažen ve všech idejích, myšlenkách, pojetích, filosofiích a kategoriích, které byly zaznamenány v knihách [V závorce název českého překladu, pokud existuje. Pozn. překl.] „Fundamentals of Human spirituality“ [Základy lidské duchovnosti], „Messages from Within“ [Poselství z nitra], „Four Concepts of Spiritual Structure of Creation“ [Čtvero pojetí duchovní struktury Stvoření], „Reality Myths and Illusions“, [Reality, mýty a iluze], „Who Are You And Why Are You Here ?“ [Kdo jsi a proč jsi zde?], v této knize a v některých myšlenkách obsažených v knize „Principles of Spiritual Hypnosis“, „Intensive Spiritual Hypnotherapy“ a ve všech ostatních možných knihách, které by se mohly objevit v budoucnu, pokud Nejvyšší shledá vhodným pokračovat v této snaze. To ovšem závisí na rozsahu, v jakém je současné Nové zjevení završeno a připraveno být náležitě chápáno a uskutečňováno lidmi v jejich každodenním životě.

Výše uvedené tři zdroje obsahující nové zjevení pro tuto dobu jsou nyní ve stavu doplněném nejnovějšími údaji k dispozici každému v celém Stvoření Nejvyššího a na všech úrovních zóny vymístění.

Nečiní to žádný rozdíl, jestli si lidé na pseudoplanetě Zemi jsou či nejsou uvědoměle vědomi, že takové nové zjevení existuje ve své úplné a plné formě, nebo jestli ho chtějí či nechtějí ve svých vědomých myslích přijmout jako přicházející přímo od Nejvyššího nebo nějakým jiným způsobem a cestou. Protože je přijímáno a používáno ve zbytku Stvoření, jeho dopad nastane na úrovni lidských niterných myslí (jejichž existence si není většina lidí vědoma), kde má skutečnou hodnotu. Tento dopad dovolí inkorporaci nově zjeveného aspektu Božské pravdy takovým způsobem, aby to každého připravilo pro další krok duchovního progresu Stvoření.

Dobu potřebnou pro tuto inkorporaci a to, co je obsahem dalšího kroku, zná jen Nejvyšší a nelze to zjevit, dokud tento nový krok nenastane ve svém vlastním cyklu.

Zatímco se každý následný krok nového zjevení přijímá, inkorporuje a aktualizuje s velkou radostí a povznesením každým v pozitivním stavu Stvoření Nejvyššího a pozitivními lidmi v zóně vymístění, kdo v něm spatřují velkou příležitost stát se lepšími a užitečnějšími bytostmi, získávajícími větší znalost Nejvyššího, jiných a sebe samých, situace v zóně vymístění je zcela odlišná.

Obyvatelé zóny vymístění, ti, kdož se plně ztotožnili se zlem a nepravdou své sebelásky a lásky k zevnějšnostem, neradi poznávají pravdu v jakémkoli aspektu. Fakticky ji nenávidí a činí vše ve své moci, aby podkopali, zdiskreditovali a zlehčili nové ideje Nového zjevení. Důvodem této nenávisti je fakt, že čím vícero a hlubších aspektů pravdy je lidem k dispozici, tím větší nebezpečí nastává pro pokračování panství negativního stavu v jeho aktivované kondici.

Znalost pravdy činí každého svobodným. Svoboda je substanciální a fundamentální atribut pozitivního stavu a je nejnebezpečnějším nepřítelem negativního stavu. Negativní stav funguje na principu otroctví a spoutanosti, protože vládne z pozice zla a nepravdy. Zlo a nepravda ovládají lidi a ti se stávají jejich otroky. V pozitivním stavu je pravdou, že každý koná svobodnou volbu, aby byl takový, jaký chce být, nebo takový, jakým svolil být stvořen: Za účelem, který mu byl nabídnut Nejvyšším, aby byl stvořen. Negativní stav vyžaduje od svých následovníků, aby zanechali své potřeby být svobodnými a nezávislými a namísto toho aby byli takovými, jak negativní stav chce, aby byli dle přesně popsaných konvencí, tradic, pravidel, zvyků a rituálů.

To je důvod, proč je každá nová znalost pravdy v každém ohledu smrtným nepřítelem pokračování negativního stavu.

Aby se zajistilo věčné pokračování negativního stavu, jeho současní pseudovládci a pseudopanovníci fabrikují svá vlastní pseudonová zjevení, která nastávají v blízkosti nového zjevení nebo krátce poté, co se nové zjevení poskytlo.

Protože ale pseudovládci pekla nemohou sami ze sebe a o sobě přijít s ničím novým, využívají základní ideje Nového zjevení, které je, jakmile je poskytnuto Nejvyšším, vždy každému k dispozici.

Berou ideje Nového zjevení a zabalují je do pseudometafyzické a pseudoduchovní terminologie, okrášlené bombastickými slovy a tajemnými výrazy, temnými narážkami hlubokého mysticismu a neomezené síly, a předkládají je v této revidované formě obyvatelům zóny vymístění. Jemný rozdíl, který je vložen do idejí Nového zjevení, je

narážka, že může být využito k rozšíření vlastní moci, pozice, dosahu, expanze a panování. Takže pseudovládci pekelské vyhytrale odvrátili pozornost od očekávání pravého účelu a významu nových idejí Nového zjevení a namísto toho zdůrazňují jeho užitečnost jako prostředku naplnění rozličných vlastních nízkých tužeb a snah. Tudiž namísto spatřování idejí Nového zjevení jako nové náplně pro nový, duchovněji život, jsou tyto ideje vnímány jako prostředky účinnějšího provádění a aktualizace vlastního myšlení dle přání a různých stavů ega. Tyto a mnohé podobné zvrácenosti využívá negativní stav, aby dopad Nového zjevení na lidi velmi minimalizoval nebo ho učinil úplně nemohoucím.

Nebezpečí pseudonového zjevení spočívá ve faktu, že využívá původní a ryzí ideje pravého Nového zjevení. Avšak ideje pravého Nového zjevení jsou uváděny ve zcela odlišné perspektivě, než v jaké byly původně zamýšleny.

Jiným způsobem zvrácení Nového zjevení je jít směrem opačným k výše uvedenému: Prohlásit ho za velmi obtížné k pochopení, za velmi nepraktické a nemožné ho uskutečnit, tedy odrazovat lidi od jeho čtení a poznávání jeho obsahu. A jelikož je tomu tak, je lépe vyjmout hlavní ideje Nového zjevení, znehodnotit je, předkládající je v běžném pseudolehce pochopitelném jazyce s mnoha přitažlivými a praktickými slovy, která se zdají být trefná a která mají tendenci vyvolat u lidí touhu číst ne ryzí pravé Nové zjevení, ale různé zdeformované interpretace Nového zjevení, které užívají velmi jednoduchý a běžný jazyk. Protože každý může tomuto jednoduchému a běžnému jazyku rozumět, mnozí lidé budou tíhnout k tomu, aby četli zdeformované výklady Nového zjevení spíše než Nové zjevení samotné. Konec konců za těchto okolností jen málo lidí pozná pravý obsah Nového zjevení a, protože ho jen málo lidí čte, nikdo si nepovšimne, že nesprávné výklady pojetí Nového zjevení jsou nesprávné a že nereflektují ryzí pravdu.

Takže hlavním účelem negativního stavu v tomto ohledu je nějak přesvědčit lidi, aby nečetli Nové zjevení či mu nevěnovali pozornost, protože je buď nemožné ho pochopit, nebo nemá způsobem, jakým se předkládá, žádný smysl. Proto negativní stav pověřuje své vlastní speciální reprezentanty na všech úrovních zóny vymístění, kteří se stávají vykladači Nového zjevení.

Jedna skupina vykladačů je pověřena rolí učinit ho mnohem obtížnějším a mnohem nejasnějším pro chápání, takže nikdo nebude ochoten vykávat nějakou snahu ho číst. Jiné skupině je přidělena role diskreditace věrohodnosti Nového zjevení prohlášením, že je z nesprávného zdroje nebo přicházející ve skutečnosti z negativního stavu. Ještě další skupině je přidělena role vykládat ho tak lehkými a prostými pojmy, že by nikdo neměl žádnou touhu mrhat svým drahocenným časem, aby šel až k jeho samotnému zdroji, protože je daleko užší ho pochopit a ověřovat si, zdali vysvětlování nových idejí vykladači je správné.

Těmito a podobnými způsoby a cestami lidé přijímají pseudozjevení jako pravé zjevení. Od tohoto přijímání je velmi malý krok k závěru, že Nové zjevení je falešné.

Tyto a mnohé jiné metody a taktiky negativního stavu jsou stále fabrikovány pseudovládci pekelské, aby se zničilo Nové zjevení. Proto je každý v zóně vymístění varován, aby byl na stráži před takovými výklady a namísto toho aby šel ke třem pravým zdrojům, které obsahují Nové zjevení pro tento věk, jak se popisuje výše. Všechny těžkosti při čtení a řádném chápání těchto tří zdrojů lze odstranit putováním do nitra a požádáním o inspiraci a osvícení z nitra během čtení. Jak vcházet do nitra bylo popsáno v postupu

krok za krokem ve velmi lehkých a pochopitelných pojmech v knize, která je součástí tří zdrojů obsahujících Nové zjevení, zvané „Who Are You and Why Are You Here?“.

V závěru tohoto krátkého výkladu by autor rád poskytl následující ilustrativní poznámku a komentář:

Různé deformace a nesprávnosti, které se budují kolem všech a ze všech nových zjevení mohou být početné a velmi podivné. Jedním z mocných nástrojů takových deformací a nepravd jsou samozřejmě různé překlady Svaté bible z originálního zdroje. Velmi často jsou překladatelé využiti negativními, zlými a temnými silami, aby uvedli ve zmatek jejich chápání významu slov použitých v originále. To překladatele přivádí k výběru nesprávných ekvivalentů slov či významů, jimiž se snaží sdílet ve svém vlastním jazyce původní text.

Avšak to není jediný způsob, jakým zlý, negativní stav používá na lidi triky. Existuje trik, který je dokonce subtilnější, méně zjevný, a tudíž nebezpečnější. Nevztahuje se k významu přeložených slov a vět, ale spíše se vztahuje k nejméně očekávané oblasti – způsobu uspořádání tisku Svaté bible. Naneštěstí i Nová verze Svaté bible Krále Jakuba padla do této nebezpečné léčky.

Jak každý ví, mnohé překlady Svaté bible jsou vytištěny tak, že zdůrazňují slova vyřčená Ježíšem Kristem užívající odlišný druh barvy tisku. V tomto případě mnohé z nich tam, kde Ježíš Kristus hovoří, užívají červenou barvu a pro zbytek textu barvu černou. Tento způsob uspořádání se vyskytuje v Novém zákoně, obzvláště ve čtyřech evangeliích, ve Skutcích apoštolů a ve Zjevení Ježíše Krista (Apokalypse).

Negativní stav tímto aktem provádí to, že učiní Ježíše Krista velmi odlišným od Boha Všemohoucího, jak je znám ve Starém zákoně Svaté bible. Taková diferenciací vede k nevyhnutelnému závěru, že existují dva oddělení Bohové, jeden Bůh - Otec a další Bůh - Syn, a nikoli Jeden bůh Nedělitelný. Kdykoli takzvaný Bůh - Otec hovoří, Jeho řeč je v Bibli Svaté vytištěna obvyklou černí, jako povětšinou veškerý zbytek textu, na straně druhé kdykoli hovoří Ježíš Kristus, Jeho řeč je vždy vytištěna červenou barvou.

Tato absurdní, nelogická a nebezpečná odlišnost podkopává samou esenci a substanci Absolutní přirozenosti Nejvyššího, Kdož je Pán Ježíš Kristus a Duch Svatý, Jeden Bůh Nedělitelný. Leč, jak se mnohokrát dosvědčuje v těchto třech pramenech obsahujících Nové zjevení, s náležitým a správným pochopením pravé Přirozenosti Nejvyššího stojí nebo padá duchovnost a duchovní úroveň pokročení každého.

Takže s takovým absurdním a podivným uspořádáním zlé, negativní a temné síly vyhrávají ohromnou bitvu v lidských myslích, způsobujíce, že lidé automaticky nesprávně věří, že Ježíš Kristus a Bůh Všemohoucí nejsou Jednou a touž osobou. Nicméně pravé pochopení pravého zjevení je takové, že Ježíš Kristus Nového zákona a Bůh Všemohoucí Starého zákona jsou týmž Jedním Bohem Nedělitelným s tím, že se v Novém zákoně klade důraz na aspekt Nejvyššího, který je shrnut pojmy Lidské Božství a Božské lidství Nejvyššího, které se v Novém zákoně nazývá Ježíš Kristus.

Tato absurdní, bláznivá a nelogická podivnost způsobu práce některých překladatelů se může pěkně ilustrovat následujícími verši ve Zjevení Ježíše Krista (Apokalypse). V kapitole první, verši osmém tohoto Zjevení je řečeno a vytištěno červeně (aby se

naznačilo, že je to Ježíš Kristus, Kdo hovoří):

„Já jsem Alfa a Omega, Začátek i Konec“, říká Pán, „kdo je a byl a kdo má přijít, Všemohoucí.“

Jak lze jasně vidět, zde Ježíš Kristus také Sám sebe nazývá Všemohoucím. Jak zde mohou existovat dva Všemocní ? Není existence dvou Všemocných vzájemně se vylučující, takže žádný Všemohoucí nezůstane ? Vždyt' termín „Všemohoucí“ ukazuje na Někoho, Kdo je vším ve všem a kdo je absolutní a jen Jeden, a že není nikdo vedle Něho/ Ní.

Na straně druhé v témže Zjevení Ježíše Krista, kapitola dvacátá první, verš šestý je řečeno.

„A On mi řekl: „Učiněno jest ! Já jsem Alfa a Omega, Začátek a Konec.“ “

Tento verš je nicméně vytištěn černě, aby se zdůraznilo, že toto hovoří někdo jiný než Ježíš Kristus, to jest ten, kdo sedí na trůnu, kdož je skutečný Bůh, a ne Ježíš Kristus, kdož v této konotaci není skutečný Bůh. To je velmi zmatečná záležitost. Rozdělení Jednoho Boha do dvou Všemohoucích či dvou Bohů je velmi zřejmé z toho, jak se chápe tato ilustrace. Naneštěstí doposud nikomu nedošlo, že oba výše citované verše používají přesně stejná slova, to jest: „Já jsem Alfa i Omega, Začátek a Konec.“

Kdy je možné mít dva odlišné začátky a konce nebo dvě Alfy a Omegy? Kde je logika takového uspořádání? Dva začátky a dva konce neboli dvě Alfy a Omegy se navzájem vylučují, protože může existovat jen jeden začátek a jeden konec, neboli jedna Alfa a jedna Omega, jako všezahrnující stav a rozpoložení charakterizované pojmem „Všemohoucí.“

Protože Bůh ve Starém zákoně Sám sebe nazývá jen Jediným Bohem Všemohoucím (ve všech Prorocích, Žalmech a v Mojžíšovi) a protože tentýž pojem je užit Ježíšem Kristem ve vztahu k Jeho pravé Přirozenosti a jelikož v obou citovaných verších je řečeno: „Já jsem Alfa i Omega a Začátek i Konec“, je velmi zjevné, že se bez stínu pochybností jedná o téhož Pána, Jednoho Boha Nedělitelného, Kdož je Ježíšem Kristem, Duchem Svatým a pravým Nejvyšším. Konce konců toto je jedna z nejdůležitějších a nejhlavnějších idejí současného Nového zjevení, která byla zjevena Nejvyšším obzvláště ve druhém zdroji (Swedenborgových spisech) a ve třetím zdroji (spisech Petra D. F.), které obsahují všechny zásady Nového zjevení. Avšak z výše srovnávaných veršů samotné Bible Svaté, jako samotného prvního zdroje každého nového zjevení, je velmi zřejmé, že Svatá bible dokonce i ve svém doslovném smyslu zcela zjevně přivádí každého, kdo má svou mysl otevřenu, k pochopení pravé Přirozenosti Nejvyššího jako Jednoho Boha Nedělitelného, Jenž se na této planetě objevil ve formě Ježíše Krista.

Výše uvedená krátká poznámka a komentář je velmi dobrou ilustrací toho, jak zlé, negativní a temné síly převrací, mrzačí a deformují rozličné nové aspekty zjevené Božské pravdy a narušují její náležité přijímání a používání v lidských životech, vedoucí taktéž k narušování Božského dobra, z něhož Božská pravda pochází. Takto se pečlivě vymaže a uzavře cesta k náležitému chápání pravého Nového zjevení a k aplikaci jeho zásad ve vlastním životě a lidé pokračují ve starých, přežitých, zastaralých, zpátečnických a neúčinných způsobech, cestách a životních stylech neproduktivnosti,

nekonstruktivnosti a sebedestrukce.

Avšak tímto zjevením o této záležitosti je každému dána příležitost opravit tento nesprávný dojem a naladit se na čistou pravdu Nového zjevení, které je k dispozici každému po celé zóně vymístění a které může vyvést jedince ven ze změti všech deformací, perverzí, falešností a zmrzačení, které povětšinou vládou jeho životu.